

[Finansministeren.]

at søge Kompensation for, det vil altsaa i dette Tilfælde sige ca. 4—5 Mill. Kr.

De Lovforslag om Tilvejebringelse af delvis Kompensation for Restaurationsafgiften, som er fremsat af Regeringen, har været til Behandling i de to sidste Dage i det andet høje Ting. Jeg skal ganske kort gøre Rede for Lovforslagenes Indhold og de Ændringer, der er foretaget under Behandlingen i Folketinget. Det første Lovforslag omhandler en Afgift til Stat og Kommuner paa Omsætningen af stærke Drikke. Den Vej, Regeringen er gaaet for at skaffe sig Kompensation for de Indtægter, som ikke kan undværes, er at foreslaa, at man ophæver hele Restaurationsskatten, men ikke ophæver den særlige Afgift, som for Tiden her i Landet ligger paa Forbruget af stærke Drikke. Hovedlinien er i Virkeligheden denne, at man gennem Ophævelsen af Restaurationsskatten fritager alle ikke stærke Drikke for den Afgift, der tidligere har været at yde for disse Varer i Restaurationerne. For stærke Drikkes Vedkommende foreslaar man den særlige Afgift ophævet, som nu ydes af Restauratørerne med 10 pCt., medens man ved andre Afgiftsregler lader Forbruget af Spiritus bære den samme Afgift som tidligere. Der indtræder altsaa ikke nogen Lettelse af Spiritusafgiften; det tillader de økonomiske Forhold ikke. Jeg er i øvrigt heller ikke sikker paa, at hele det danske Folk eller blot Flertallet i det danske Folk i Virkeligheden mener, at det, hvis man kunde give Afkald paa flere Penge end i Øjeblikket muligt, saa netop skulde ske gennem en Lettelse af Afgiften paa Spiritus. Jeg tror, Flertallet af det danske Folk vil mene, at der er andre Afgifter, som burde lattes før Spiritusafgiften.

Det første Lovforslag gaar altsaa ud paa Indførelse af en Afgift til Stat og Kommuner paa Omsætningen af stærke Drikke. Denne Omsætningsskat skal efter Lovforslaget betales saavel af Producenterne som af Importørerne af de udenlandske stærke Drikke med 1 pCt., af Detailhandlerne med en Afgift af ca. 3 pCt. og af Forbruget af stærke Drikke paa Restaurationerne med ca. 6 pCt. Den Omsætningsafgift, der her foreslaas, er tænkt tillige at skulle omfatte den Afgift af Forhandling af stærke Drikke og Restaurantforretning, som tidligere er opkrævet af Kommunerne, idet efter Lovforslaget alle tidligere kommunale Afgifter paa dette Omraade ophæves og erstattes af de Regler, som findes i det foreliggende Lovforslag. Det er naturligvis ikke Meningen, at Kommunerne derved skal give

Afkald paa Indtægter; det kan man ikke forlange, det vilde være urimeligt. Derfor foreslaas det i Lovforslaget, at Kommunerne skal have deres Del af den Afgift, her opkræves. Det foreslaas, at de skal have $\frac{1}{3}$ af Afgiftsbeløbet, saaledes at $\frac{2}{3}$ tilfalder Staten og $\frac{1}{3}$ Kommunerne. Dog har man for at sikre sig imod, at Kommuner ved denne Beregning skulde faa et mindre Beløb end tidligere, fastsat, at Kommunerne Andel mindst skal udgøre det Beløb, som Kommunen i sidste Finansaar har haft af disse Afgifter paa Handelen med spirituøse Drikke, det være sig i Detailhandel eller paa Restaurationer. Kommunerne opnaar den væsentlige Fordel, at de bliver fri for at have noget at gøre med Skattens Paaligning og Opkrævning, men faar mindst det samme Beløb, som de nu har, og — efter Beregninger, der er foretaget —, i de fleste Tilfælde en lille Smule mere. Det er beregnet, at denne Omsætningsafgift skulde andrage Brutto 10,6 Mill. Kr. Kommunerne Andel heraf vil udgøre 3,5 Mill. Kr., saaledes at der tilbage bliver 7,1 Mill. Kr. Endvidere maa fradrages et Beløb af 400 000 Kr., som Staten for Tiden har i Indtægt ved at faa en vis Del af de kommunale Afgifter, saaledes at man derved kommer ned paa et Nettobeløb for Statens Vedkommende af 6,7 Mill. Kr.

Der har under Behandlingen af det fremsatte Lovforslag i Folketinget været ført en Del Forhandlinger om Ligningsgrundlaget for denne Omsætningsafgift, og under disse Forhandlinger er man blevet enig om at ændre den Gruppeskala, der var foreslaaet for Restauratørerne med Hensyn til deres Afgift, saa at det nu foreslaas, at Restauratørerne betaler en Procentsats paa 6 pCt. af den samlede Omsætning af stærke Drikke, altsaa baade til Stat og Kommune. Tager man f. Eks. en københavnsk Restauratør, betaler han for Tiden 3 pCt. af sin Omsætning af spirituøse Drikke til Kommunen, og desuden betaler han 10 pCt. til Staten, ikke alene af sin Omsætning af stærke Drikke, men ogsaa af sin Omsætning af andre Varer. Denne Fastsættelse af en fast Procent har man meget ønsket fra Restauratørernes Side, og det er i Virkeligheden paa Grund af meget kraftige Henvendelser til mig fra Restauratørerne, jeg har foretaget denne Ændring i det oprindelig forelagte Lovforslag, idet den Regel, som nu er indsat om, at der svares 6 pCt. af Omsætningen, vil være noget vanskeligere at administrere, kræver noget mere Kontrol end den af mig op-